

ORANJE TOONT PROGRESSIE

Het teleurstellende resultaat van 'Zweden '88' is vergeten. Het herenteam behaalde in Nieuw-Zeeland een eervolle twaalfde plaats en toonde aan dat er een duidelijke progressie in 'ons' spel zit. Het is nu de kunst om bij te blijven.

Onder leiding van de Technische Commissie van de NGF is de uitzending van de heren zwaar bestreden. Tweemaal 72 holes strokeplay moesten worden gespeeld om de twee nog open plaatsen in het team

te vullen. Michael Vogel (Nederlands Matchplay- en Strokeplay-kampioen 1990) en Rolf Muntz (Brits Amateur-kampioen) waren al verzekerd van hun plaats. Rik Ruts en Stéphane Lovey wisten zich te kwalificeren, van wie met name Rik de laatste maanden verrassend naar boven was gekomen. Het herenteam, met Robbie van Erven Dorens als non-playing captain had een week de tijd om zich aan te passen en op te laden voor het kampioenschap. Zij werden evenals de dames begeleid door professional Geoff Pittman. De baan van de Christchurch Golfclub, ter plaatse bekend als 'Shirley', bleek een absolute topbaan te zijn. De 1e negen waren relatief kort, maar grillig; de 2e negen zeer lang.

Totale lengte 6400 m. met een par van 72 (SSS van 74). Met vlakke en meer heuvelachtige gedeeltes. Nog meer, dan op Russley het geval was, moest hier elke dag zorgvuldig worden bekeken.

Eén concentratiefout leidt gemakkelijk tot een double bogey of erger. Her en der out-of-bounds. Zo ook op de 4e hole (par 5), waar langs de gehele fairway een weg ligt, evenals achter de green. Zoiets als de Road-hole op St. Andrews. Deze hole heeft met name Rolf Muntz parten gespeeld. Vrijwel alle greens waren moeilijk aanspelbaar en de greens zelf supersnel, al hielden ze wel iets beter dan op Russley. De condities van de baan: in één woord perfect.

ZWEDEN WINT VERDIEND, MAAR IS ER NOG WEL SPRAKE VAN WAAR AMATEURISME?

In totaal 33 landen hadden zich aangemeld (6 landen meldden zich op het laatste moment af). Vele, bekende amateurkampioenen uit de sterke golflanden waren aanwezig. De combinatie van de uitdagende baan en het hoge niveau van de spelers beloofden een spektakelstuk.

ONVERSLAANBAAR

Het Zweedse team had zich nog het beste van alle voorbereid. Het had al een week in Australië geoefend (sommigen zeggen zelfs een maand). Van Shirley waren video-opnamen gemaakt ter voorbereiding van het course-management. Vanaf de 1e dag, met een voorsprong van meteen 7 slagen, bleek Zweden onverslaanbaar. De resultante van een geweldige financiële, organisatorische en menselijke inspanning, die je wel de vraag ontlokt of hier nog sprake is van het ware amateurisme. Dit overigens met alle respect voor hun geweldige prestatie.

De Zweed Mathias Gronberg wist als enige van het gehele veld over 72 holes onder par te blijven met een score-totaal van 286, zes slagen beter dan nummer 2, zijn teamgenoot Gabriël Hjerstedt.

De prestaties van het Nederlandse team waren op de 1e dag uitstekend. Scores van 75, 76 en 77 van Michael, Stéphane en Rolf waren goed voor een met Groot-Brittannië/Ierland en Frankrijk gedeelde 10e plaats.

Op de 2e dag was een totaal van hetzelfde drietal van 224 zelfs goed voor een gedeelde 7e plaats, samen met Australië, Japan en Noorwegen. Dit ►

bracht ons team goede fellow-competitors in de 3e ronde plus het voorrecht om alleen van de 1e (en dus niet van de 10e) tee af te starten.

Op de 3e dag hadden Michael en Rolf het geluk om 's morgens te mogen starten. 's Middags kwam er een soort van orkaantje opzetten, die deed denken aan het Zandvoortse inferno van vorig jaar tijdens het Open. Stéphane en Rik werden daar de drupe van met scores van 80 en 99.

Daarmee werd een gedeelde 11e plaats bereikt.

MET GOED RESULTAAT

Op de laatste dag scoorde Rik 78, waarmee hij eindelijk zijn bijdrage zeker wist te stellen. Michael bracht 77 binnen en Stéphane was geweldig op dreef en kwam 2 onder par op de 18e tee aan. Bij zijn drive werd hij gestoord door een ongehoorzame toeschouwer met als gevolg een misser. Goed voor een triple bogey op de 18e, maar toch een zeer goede ronde van 73.

Daarmee kwam Nederland als enige op de 12e plaats terecht, wat - gegeven het zeer sterke veld - een uitstekende prestatie is en een structurele verbetering ten opzichte van de 20e en 21e plaats in beide vorige wereldkampioenschappen.

Individueel behoorden Michael en Stéphane tot de beste 15 van het toernooi met in totaal 301 en 302!

Rolf Muntz stelde duidelijk wat teleur. Wellicht drukte zijn imago van Brits Amateur kampioen te zwaar op hem. Ook speelde zijn swing hem parten. Rik gaf eerlijk toe, dat de wil om te

SOLIDE SWINGS MOETEN DE BASIS WORDEN VAN TOEKOMSTIG NEDERLANDS SUCCES

presteren en om zich te manifesteren een té zware wissel op hem heeft gelegd. Na het verwerken van individuele teleurstellinkjes, was per slot toch de unanieme mening, dat de 12e plaats een zeer goed resultaat was. De lering, die uit dit wereldkampioenschap kan worden getrokken is, dat wil Nederland in de vaart van de golfvolkeren bij blijven, gewerkt moet worden aan solide swings, vanuit welke basis veel méér aan shotmaking kan worden gedaan.

Ook waren de slagen vanuit bijzondere probleem-situaties aan de zwakke kant. Hieraan zal méér aandacht moeten worden besteed. Tenslotte zal

het putten op zeer snel greens beter onder de knie moeten worden gekregen.

Lukt dat alles, dan ziet de toekomst er heel positief uit. Michael en Stéphane beschikten duidelijk over solide swings, waardoor zij meer aandacht konden besteden aan shotmaking, hetgeen uiteindelijk leidde tot een reeks van prima scores.

Hoewel de 1e plaats van Zweden onaanstaafbaar was, werd op de laatste minuten van het toernooi nog een verbeterd strijd gestreden om de 2e plaats. Nieuw-Zeeland leek ervan verzekerd te zijn, totdat Phil Mickelson op de 18e hole een birdieput van 11 meter holede voor een gedeelde 2e plaats. Een fascinerende apotheose van een in alle opzichten geslaagd kampioenschap.

Nieuw Zeeland was de koning te rijk met twee 2e plaatsen bij de dames en de heren. Zij verdiende ook een 1e plaats als organisator van dit omvangrijke toernooi. Het was vermoedelijk het beste wereldkampioenschap ooit gehouden en dat werd niet onder stoelen of banken gestoken. Terwijl de duizenden toeschouwers van de laatste dag geruisloos huns weegs gingen werd aan Zweden de Eisenhower Trophy uitgereikt. De Zweden gingen volledig uit hun bol. Het zijn dus toch méér mensen, dan machines en dat emotionele moment was een prachtig slot van een perfect toernooi.

Nieuw Zeeland, bedankt. We zullen je schitterende banen, je gastvrijheid en jullie eindeloos vriendelijke mensen niet gauw vergeten.

HEREN

World Amateur Team Championships 1990 Christchurch GC, Christchurch, Nieuw Zeeland Par=72

1	Zweden	215-212-229-223=879	13	Denemarken	240-231-232-221=924
	Michael Gronberg	70- 67- 77- 72=286		Duitsland	241-219-237-227=924
	Gabriel Hjerstedt	73- 71- 74- 74=292		Noorwegen	231-221-240-232=904
	Klas Eriksson	72- 74- 78- 77=301	16	Finland	236-224-234-231=925
	Per Nyman	77- 78- 82- 80=317	17	Zuid-Korea	222-233-239-233=927
2	Nieuw Zeeland	222-222-230-218=892	18	Zwitserland	227-236-239-226=928
	Verenigde Staten	227-222-223-220=892	19	Mexico	236-232-237-231=936
4	Canada	224-222-227-230=903	20	Maleisië	234-232-241-232=939
	Frankrijk	228-221-231-223=903		Philippijnen	231-235-234-239=939
	Japan	228-224-232-219=903	22	Oostenrijk	237-224-231-230=940
7	Italië	227-231-230-218=906	23	België	238-232-240-233=943
8	Australië	224-228-232-224=908	24	Hong Kong	235-233-243-233=944
9	Groot-Brittannië/Ierland	228-226-226-230=910	25	Taiwan	238-239-245-235=957
10	Spanje	234-228-230-219=911	26	Singapore	241-243-239-235=958
11	Argentinië	222-219-233-241=915	27	Bermuda	242-247-236-235=960
12	NEDERLAND	228-224-240-228=920	28	Ivoorkust	240-239-244-239=962
	Michael Vogel	75- 73- 76- 77=301	29	Brazilië	245-236-239-246=966
	Stéphane Lovey	76- 73- 80- 73=302	30	Zimbabwe	239-248-241-241=969
	Rolf Muntz	77- 78- 84- 79=318	31	Fiji	246-251-259-243=999
	Rik Ruts	85- 79- 88- 78=330	32	Puerto Rico	253-256-274-248=1031
			33	Guatamala	263-263-260-269=1055